

Sygn. akt I C 415/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant - Monika Chojnacka

po rozpoznaniu w dniu 25 maja 2016 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. P. (1)

przeciwko (...) S.A.

o odszkodowanie

orzeka

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. na rzecz powoda K. P. (1) kwotę 6603,25 zł (sześć tysięcy sześćset trzy złote dwadzieścia pięć groszy) z odsetkami: ustawowymi od dnia 17 marca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2014 r. ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie umarza postępowanie;
3. nakazuje ściągnąć od powoda K. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 163,84 zł (sto sześćdziesiąt trzy złote osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem zwrotu sum budżetowych;
4. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ciechanowie kwotę 1883,48 zł (jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt trzy złote czterdzieści osiem groszy) tytułem zwrotu sum budżetowych.

Sygn. akt I C 415/14

UZASADNIENIE

Powód K. P. (1), reprezentowany przez adwokata P. W., pozwem złożonym w dniu 15 kwietnia 2014 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 11303,25 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami przepisanyymi wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że jest właścicielem samochodu marki T. (...) nr rej (...). W dniu 12 marca 2013 r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia nr (...). Umowa obejmowała obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej kierowców OC, ubezpieczenie Autocasco AC oraz ubezpieczenie następstw nieszczęśliwych wypadków NNW. W dniu 23 stycznia 2014 r. kierujący ubezpieczonym pojazdem brat właściciela K. P. (2), wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa nadjeżdżającemu z jego prawej strony samochodowi marki F. o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonym przez A. Ł.. Samochód F. wjechał w prawy bok ubezpieczonego pojazdu powoda. Siła uderzenia oraz oblodzenie jezdni spowodowało, że samochód powoda został zepchnięty na

słupki znajdujące się po drugiej stronie ulicy, przez co uszkodzeniu uległ również lewy bok i przód pojazdu powoda. Szkoda została zgłoszona pozwanemu. Pozwany w dniu 26 lutego 2014 r. wystosował pismo, w którym poinformował powoda o przyznaniu odszkodowania. Uszkodzenie pojazdu powoda zostało uznane za szkodę całkowitą i zostało mu wypłacone odszkodowanie w kwocie 3664,23 zł netto. W niniejszym postępowaniu powód wnosił o przyznanie odszkodowania w wysokości 11303,25 zł, które stanowi różnicę pomiędzy realną wartością pojazdu wynoszącą 22000zł, a kwotą wypłaconego odszkodowania 3664,23 zł oraz uzyskaną przez powoda kwotą 7032,52 zł za pozostałość z rozbitego pojazdu.

W trakcie procesu powód zmienił swoje stanowisko, które ostatecznie sformułował w piśmie z dnia 25 listopada 2015 r. Powód wnosił o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 6603,25 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 marca 2014 r. do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego zgodnie z normami przepisanyymi wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W pozostałym zakresie cofnął powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia (pismo k. 317 akt).

Pozwany (...) S.A. z siedzibą w S. wnosił o oddalenie powództwa całości i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany potwierdził, że w dniu 23 stycznia 2014 r. udzielał ochrony ubezpieczeniowej w zakresie AC K. P. (1), właścicielowi samochodu marki T. (...) o numerze rej. (...). Umowa była zawarta między stronami na okres od 12 marca 2013 r. do 11 marca 2014 r. w wariancie (...), na podstawie Ogólnych Warunków Ubezpieczenia Mój Samochód o symbolu (...), obowiązujących od 1 czerwca 2012 r. Do szkody w samochodzie doszło w dniu 23 stycznia 2014 r. w wyniku kolizji z samochodem osobowym marki F. o nr rej. (...), prowadzonym przez A. Ł., z winy kierującego pojazdem ubezpieczonym u pozwanego. Po zgłoszeniu szkody w przedmiotowym pojeździe ubezpieczyciel w wyniku czynności likwidacyjnych uznał co do zasady swoją odpowiedzialność odszkodowawczą z ubezpieczenia AC przedmiotowego samochodu. Pozwany ustalił, że z uwagi na zakres uszkodzeń w tym pojeździe powstałych w wyniku kolizji, szkoda ma charakter szkody całkowitej, tj. że koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym, określonym przez pozwanego na 11400 zł. W tych warunkach pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie w kwocie 3664,23 zł stanowiącej różnicę między wartością rynkową tego pojazdu przed kolizją (11400 zł), a ustaloną przez pozwanego wartością pojazdu w stanie uszkodzonym (7735,77 zł). Przedmiotem sporu jest wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym, jednakże zdaniem pozwanego powód zawyżył wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym.

W trakcie postępowania doszło do przejścia pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. przez (...) S.A. i w miejsce dotychczasowego pozwanego wstąpiło (...) S.A. (odpis postanowienia i KRS k. 245-255 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. P. (1) był właścicielem samochodu T. (...) o numerze rej. (...) rok produkcji 2004 (dowód: kserokopia dowodu rejestracyjnego k. 171-172 akt).

W dniu 12 marca 2013 r. powód zawarł z pozwanym umowę ubezpieczenia AC (ubezpieczenie autocasco) z okresem ubezpieczenia od dnia 12 marca 2013 r. do 11 marca 2014 r. stwierdzoną polisą numer nr (...), do której zastosowanie miały doręczone powodowi Ogólne Warunki Ubezpieczenia Mój Samochód o symbolu (...) w wariancie (...), obowiązujące od 1 czerwca 2012 r. (dowód: polisa k. 174 akt ogólne warunki ubezpieczenia k. 67-74 akt).

W dniu 23 stycznia 2014 r. kierujący ubezpieczonym pojazdem brat właściciela K. P. (2), wjechał na skrzyżowanie nie ustępując pierwszeństwa nadjeżdżającemu z jego prawej strony samochodowi marki F. o numerze rejestracyjnym (...), prowadzonym przez A. Ł.. Samochód F. wjechał w prawy bok ubezpieczonego pojazdu powoda. Siła uderzenia oraz oblodzenie jezdni spowodowało, że samochód powoda został zepchnięty na słupki znajdujące się po drugiej stronie ulicy, przez co uszkodzeniu uległ również lewy bok i przód pojazdu powoda. Szkoda została zgłoszona pozwanemu w dniu 29 stycznia 2014 r. (dowód: zgłoszenie szkody k. 178-182 akt).

Pozwany przyjął zgłoszenie szkody i dokonał kalkulacji kosztów naprawy. Pozwany ustalił, że z uwagi na zakres uszkodzeń w tym pojeździe powstałych w wyniku kolizji szkoda ma charakter szkody całkowitej, tj. że koszt naprawy pojazdu przekraczał 70% jego wartości rynkowej w stanie nieuszkodzonym, określonym przez pozwanego na 11400 zł. Pozwany w dniu 23 stycznia 2014 r. przyznał powodowi odszkodowanie w kwocie 3664,23 zł netto stanowiącym różnicę między wartością rynkową tego pojazdu przed kolizją ustaloną na kwotę 11400 zł, a wartością pojazdu w stanie uszkodzonym wynoszącą 7735,77 zł (dowód: decyzja k. 107-108 akt).

Pozwany wypłacił powodowi kwotę 3664,23 zł netto tytułem odszkodowania z ubezpieczenia AC. W dniu 11 lutego 2014 r. powód złożył odwołanie od decyzji pozwanego odnośnie wysokości wypłaconego odszkodowania wraz z wezwaniem do zapłaty. Po rozpoznaniu odwołania powoda, pozwany nie znalazł podstaw do zmiany swojego stanowiska w przedmiocie wysokości przyznanego odszkodowania stwierdzając, że zgodnie z ogólnymi warunkami ubezpieczenia powodowi należy się odszkodowanie wyliczone według cen netto (dowód: pismo k. 80-81 akt).

Zgodnie z §16 ogólnych warunków ubezpieczenia wartość rynkowa pojazdu ustalana jest w oparciu o system (...) lub (...)E.. Tylko jeżeli właściciel pojazdu jest uprawniony do odliczenia podatku VAT naliczanego przy jego zakupie, suma ubezpieczenia może być określona bez uwzględnienia podatku VAT. §21 ogólnych warunków ubezpieczenia przewiduje, że ustalenie wartości szkody następuje z uwzględnieniem wartości podatku VAT, jeżeli w umowie ustalono sumę ubezpieczenia brutto (dowód: ogólne warunki ubezpieczenia k. 67-74 akt).

Wartość samochodu T. (...) o numerze rej. (...) w dniu zawierania umowy ubezpieczenia wynosiła 20800 zł brutto (16900 zł netto). Ponieważ w chwili zawierania umowy ubezpieczenia ubezpieczyciel określił sumę ubezpieczenia na 23900 zł, to oznacza, że przyjęta została przez ubezpieczyciela wycena odpowiadająca wartości brutto pojazdu. Zgodnie z informacją zawartą we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia z dnia 8 marca 2011 r. (k. 94 akt) suma ubezpieczenia została ustalona w oparciu o system (...)E.. Wycena samochodu powoda w oparciu o system (...)E. w dniu zdarzenia szkodowego wynosi 17300 zł brutto (14100 zł netto). Na wycenę nie ma wpływu rysa na pokrywie komory silnika, gdyż takie uszkodzenie ze względu na okres eksploatacji pojazdu traktowane powinno być jako uszkodzenie eksploatacyjne uwzględnione w 10 letnim pojeździe przeciętnego stanu i jego wartości bazowej (dowód: opinia biegłego w zakresie wyceny pojazdów samochodowych K. R. k. 274-298, k. 325-334).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione wyżej dokumenty oraz opinię biegłych L. K. k. 208-2013, 256 akt i K. R. k. 274-298, k. 325-334, 359-360 akt.

Istotą sporu była wartość samochodu w stanie nieuszkodzonym. W tym zakresie konieczne było powołanie biegłych z zakresu szacowania wartości pojazdów mechanicznych. Opinie sporządzone przez biegłych sądowych L. K. i K. R. w zasadzie były zgodne i wzajemnie się uzupełniały. Różnica w wycenie samochodu powoda w stanie nieuszkodzonym w obu opiniach wynosi około 1000 zł. Jednakże zdaniem Sądu bardziej przekonująca jest opinia biegłego K. R., gdyż biegły uwzględnił w swojej opinii warunki umowy łączącej strony, a nie tylko oszacował samochód według ogólnych parametrów. Opinia biegłego K. R. była wiarygodna, rzetelna i fachowa, została bowiem sporządzona przez specjalistę z właściwej dziedziny, dysponującego fachową wiedzą oraz doświadczeniem zawodowym i po wnikliwym zapoznaniu się z materiałem dowodowym. Biegły potrafił szczegółowo i w sposób wyczerpujący odnieść się do wszystkich zadanych mu pytań i poprzeć je odpowiednią i przekonującą argumentacją. Za wiarygodne sąd uznał wszystkie stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego dokumenty załączone do akt sprawy. Ich prawdziwości nie kwestionowała żadna ze stron, a Sąd nie miał podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd zważył, co następuje:

Powód domagał się od pozwanego zapłaty kwoty 11303,25 zł tytułem pełnego odszkodowania za szkodę powstałą w wyniku uszkodzenia pojazdu marki T. (...) numer rejestracyjny (...) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 marca 2004 r. do dnia zapłaty. W takcie procesu powód ograniczył roszczenie do kwoty 6063,25 zł. Podstawę roszczeń powoda stanowiła zawarta z pozwanym umowa ubezpieczenia autocasco. Treść umowy określały również doręczone powodowi Ogólne Warunki Ubezpieczeń Komunikacyjnych obowiązujące od 1 czerwca 2012 r.

Zgodnie z art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku.

Pojęcie szkody było przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego m.in. w uzasadnieniach wyroku z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00 ("Izba Cywilna" 2002, nr 12, s. 40) oraz uchwały z dnia 15 listopada 2001 r., III CZP 68/01. Sąd Najwyższy - odwołując się do przeważającego stanowiska wyrażanego w doktrynie - stwierdził, że szkodą jest uszczerbek w prawnie chronionych dobrach majątkowych, wyrażający się w różnicy między stanem tych dóbr, jaki istniał i jaki następnie mógłby istnieć w ramach normalnej kolei rzeczy, a stanem jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę polegającą na uszczupieniu aktywów lub zwiększeniu pasywów. Sąd Najwyższy podkreślił, że w takim rozumieniu szkodę ujmuje przepis art. 361 § 1 k.c.

W myśl art. 361 § 1 i 2 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. Przesłankami odpowiedzialności jest łączne wykazanie trzech przesłanek: zdarzenie, powstanie szkody w majątku poszkodowanego oraz adekwatny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem a szkodą. Okoliczności te nie wymagały jednak dowodu, bowiem nie były sporne. Pozwany nie kwestionował, że zawarł z powodem umowę ubezpieczenia autocasco, że doszło do wypadku objętego umową ubezpieczenia w okresie ochrony ubezpieczeniowej oraz że pomiędzy tym zdarzeniem, a zaistniałą szkodą istnieje związek przyczynowo-skutkowy. Bezspornym była również okoliczność, iż doszło do szkody całkowitej. Sporna natomiast była wysokość odszkodowania przysługująca powodowi od pozwanego ze względu na różną wycenę wartości pojazdu w stanie nieuszkodzonym przyjmowanym przez strony oraz czy wpłata odszkodowania powinna być dokonana w kwotach brutto - jak wnioskował powód czy też netto - jak już wypłacił część odszkodowania pozwany.

Zgodnie z §16 ogólnych warunków ubezpieczenia wartość rynkowa pojazdu ustalana jest w oparciu o system (...) lub (...)E.. Tylko jeżeli właściciel pojazdu jest uprawniony do odliczenia podatku VAT naliczanego przy jego zakupie, suma ubezpieczenia może być określona bez uwzględnienia podatku VAT. §21 ogólnych warunków ubezpieczenia przewiduje, że ustalenie wartości szkody następuje z uwzględnieniem wartości podatku VAT, jeżeli w umowie ustalono sumę ubezpieczenia brutto.

W niniejszej sprawie powód jest osobą fizyczną, która nie jest zwolniona z obowiązku płacenia podatku VAT. Ponadto suma ubezpieczenia ustalona przez strony w umowie ubezpieczenia była zbliżona do wartości ubezpieczonego pojazdu z uwzględnieniem podatku VAT. W tej sytuacji nie ma podstaw do przyjęcia, że odszkodowanie powinno być wypłacone z pominięciem podatku VAT.

Wartość samochodu T. (...) o numerze rej. (...) w dniu zawierania umowy ubezpieczenia wynosiła 20800 zł brutto. Ponieważ w chwili zawierania umowy ubezpieczenia ubezpieczyciel wskazał sumę ubezpieczenia 23900 zł, co wskazuje, że przyjęta została przez ubezpieczyciela wycena odpowiada wartości brutto pojazdu. Zgodnie z informacją zawartą we wniosku o zawarcie umowy ubezpieczenia z dnia 8 marca 2011 r. (k. 94 akt) suma ubezpieczenia została ustalona w oparciu o system (...)E.. Wycena samochodu powoda w oparciu o system (...)E. w dniu zdarzenia szkodowego wynosi 17300 zł brutto. Od tej kwoty należy odjąć wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynoszącą 7735,77 zł oraz wypłacone już przez pozwanego odszkodowanie w kwocie 3664,23 zł.

Łącznie z tytułu uszkodzenia pojazdu powoda, pozwany winien był zapłacić odszkodowanie w kwocie 17300 zł. Skoro pozwany wypłacił powodowi kwotę 3664,23 zł tytułem odszkodowania, to na uwzględnienie zasługuje pozostała część odszkodowania, pomniejszona o wartość pojazdu uszkodzonego - 7735,77 zł, w kwocie 60603,25 zł dochodzona pozwem, po ograniczeniu roszczenia.

Powód pismem procesowym z dnia 25 listopada 2015 r. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. kwoty 6603,25 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 marca 2014 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie cofnęła powództwo ze zrzeczeniem się roszczenia.

Art. 203 §1 k.p.c. przewiduje, że pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwala na uznanie, iż częściowe cofnięcie pozwu nie jest sprzeczne z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza do obejścia prawa oraz nie narusza słusznego interesu stron. W tej sytuacji Sąd uznał cofnięcie pozwu za prawnie skuteczne.

W myśl art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Wobec skutecznego częściowego cofnięcia pozwu Sąd umorzył postępowanie w sprawie w tej części.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 805 k.c. Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 6603,25 zł wraz z ustawowymi odsetkami od 17 marca 2014 r. do 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi odsetkami za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, ze względu na zmianę art. 359 k.c. Ustawa z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z dnia 9 listopada 2015 r.), która znowelizowała m.in. przepisy dotyczące odsetek zarówno tych wynikających z art. 359 k.c. – tzw. odsetek kapitałowych, jak z art. 481 k.c. – tzw. odsetek za opóźnienie, zmieniającą sposób obliczania odsetek i ich wysokość. Zgodnie z art. 56 cytowanej ustawy nowelizującej – do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. dnia zapłaty.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 817 § 1 k.c., zgodnie z którym ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. W ocenie Sądu nie miały miejsca okoliczności, o których mowa w art. 817 § 2 k.c., które uzasadniałyby późniejszy termin spełnienia świadczenia. Powód zawiadomił pozwanego o szkodzie w dniu 29 stycznia 2014 r., a zatem termin do wypłaty odszkodowania minął po miesiącu od zgłoszenia szkody. Zasadnie zatem powód domagał się odsetek od dnia 17 marca 2014 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. rozdzielając je stosownie do wyników postępowania.

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40).

W niniejszej sprawie pozwany nie spełnił roszczenia, a powód cofnął powództwo ze względu na treść opinii. W tej sytuacji należy uznać, że powód wygrał proces w 58,42%, a pozwany wygrał proces w 41,58%.

Na koszty postępowania składają się koszty poniesione przez powoda 2897 zł, na które wchodzi: kwota wydatkowana na opinię biegłego 480 zł oraz koszty adwokackie w wysokości 2400 zł i opłata od pełnomocnictwa 17 zł. Pozwany poniósł tylko koszty zastępstwa adwokackiego w kwocie 2400 zł i opłaty od pełnomocnictwa 17 zł. Koszty zastępstwa adwokackie Sąd ustalił na podstawie §6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013 r. poz. 461).

Ponadto z sum budżetowych była wydatkowana kwota 1481,32 zł na pokrycie kosztów związanych ze sporządzeniem opinii przez biegłych, a po doliczeniu opłaty sądowej w wysokości 566 zł od uiszczenia której był zwolniony powód, łącznie należność Skarbu Państwa wynosi 2047,32 zł.

Ze względu na wynik postępowania, na podstawie art 113 ust 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.z 2010r. nr 90 poz 594) Sąd nakazał ściągnąć od powoda kwotę 163,84 zł, a od pozwanego kwotę 1883,48 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)